

Egyházi Látogató

XIII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2007. ÁPRILIS 29.

RATKÓ JÓZSEF:

ZSOLTÁR

**Az anyák halhatatlanok.
Csak testet, arcot, alakot
váltanak; egyetlen halott
sincs közülük;
fiatalok, mint az idő.**

Újra születnek minden gyerekkel;
megöletnek minden halottal –
harmadnapra föltámadnak,
mire virradna.

Adassék nekik gyönyörűség,
szerelmükért örökös hűség,
s adassék könny is, hogy kibírják
a világ összegyűjtött kínját.

SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT!

*"Így szólt Jézus tanítványához:
Ímhol a te anyád!"*

János evangéliuma 19,27

Anyák vasárnapja, édesanyák napja. Milyen csodálatos varázsa van annak az egyébként is szép májusi vasárnapnak, amelyen édesanyákra emlékezünk. Szinte úgy érezzük, hogy csak azért nyílnak ma a tavasz összes virágai, hogy azokat egy csokorba kötve asztalukra tegyük, vagy gondolatban sírjukra helyezzük.

Régi ünnep az anyák napja. Mostani formájában Philadelphiában, a szeretet városában kezdték ünnepelni, onnan indult világhódító útjára. Alaphangulata a karácsony, vagy a hálaadás napjé. Ezen a napon gondolatban, vagy valóságban minden gyermek felkeresi az édesanyját. Isten Igéje most arra mutat rá, hogy az anyák napján átnyújtott virág mellé oda kell helyezni egy másik csokrot: az áldozatos gyermeki szeretet tettekkel illatozó csokrát. Más szóval, az édesanya szeretetére egyedül az áldozatos gyermeki szeretet az illendő válasz. A gyermeki szeretetre pedig az a bibliai parancs illik, amit a kereszten szenvedő Jézus utolsó szavainak egyikével így foglalt össze: „Ímhol a te anyád!”

Henczné Deák Adrienn: Nagy rózsacsokor

Sokan úgy ünnepelünk ezen a napon, hogy előveszünk és nézegetünk egy-egy kedves, régi, sárguló fényképet. (Vannak fényképek, amelyek az idő multával valóban elhalványodnak, de az a kép, amelyet szívünk titkos belsejében őrzünk édesanyánkról, soha el nem halványodik.) Most úgy ünnepeljük, hogy előveszünk néhány szeretettel őrzött képet szívünk titkos fénykép albumából.

Gyermek fekszik a betegágyon. Arcára piros rózsákat rajzol a láz. Künn sötét az éjszaka. A ház, a falu, a városrész alszik. Csak az édesanya virraszt gyermeke betegágya mellett. Holtfáradt, de mosolyog, hogy megnyugtassa a kis beteget, pedig igazában sírás fojtogatja torkát. Hűvös keze egyre simogatja a lázban piros gyermekarcot. Napok óta nem alszik, csak szundikál, amikor a gyermek pihen. Valahányszor felsír a kis beteg, már ő is ébren van, hogy halk szavával ismét álomba ringassa a kis szenvedőt. Otthonokban, kórházakban ma is találkozol vele: „Ímhol a te anyád.”

Vége a gyermekélményekkel tele napnak. Hazajön a gyermek. Porban, sárban játszott barátaival. Ruháján az utca, vagy a kertek pora, sara. Reggelre azonban minden patyolat tiszta. Tiszta volt akkor is, amikor még nem volt mosógép, amely percekben belül mindent tisztába tesz, de volt édesanya, aki mint a dal is mondja: *éjszaka font, nappal mosott.* „Ímhol a te anyád!”

Felnőtt a gyermek. Kirepült a családi otthonból. Hívta a távoli iskola, vagy munkahely, a nagyvilág, az élet. Neki minden gondolata ott jár messze szakadt gyermekénél. A gyermek üzenete elmaradhat, késhet, de soha az édesanyáé. Gyakorló lelkipásztor koromban sokszor érkezett levél egy-egy távoli édesanyától: Tudok-e valamit gyermekéről? Édesanya kereste gyermekét, mert nem tudott lemondani róla. „Ímhol a te anyád!”

Házasságra lépő ifjú pár áll az oltár előtt. Kezük egymáséban. Ajkuk az eskü szavait mondja. Két édesanya titkon imádkozik: Istenem, csak úgy szeressék egymást, ahogy én szerettem őt, a gyermekem. „Ímhol a te anyád!”

Magányos otthon, szeretetotthon, benne koros édesanya pihen, magával tehetetlenül. Bárcsak magadhoz vennél már Istenem. Ne lennék senkinek terhére. Igaz, szeretnek gyermekeim, de könnyebb lenne életük, ha nem kellene folyton ide szaladgálniuk. Így beszélget egy édesanya Istenével: „Ímhol a te anyád!”

Virágos sír egy messzi temetőben. A fejfán, a kereszten egy név. Ha idegen olvassa, neki semmit nem jelent a név, de ha te olvasod, szemed könnybe lábad, mert a név édesanyád neve, aki áldozatos szeretettel nevelt: „Ímhol a te anyád!”

Ugye, testvérem, ismerős a kép. Tulajdon édesanyád képe. Mert ilyen ő, vagy ilyen volt ő. Most már megérted, hogy gyermeki háladat nem róhatod le virággal, szép szavakkal, anyák napi ajándékkal, villámlátogatással. Jézus Krisztus nem szavakkal szerette édesanyját. Amikor már keresztre szegezték, amikor az egész világ bűne reá nehezedett, nem magával törődött, a maga fájdalmas gyötrelmével, hanem a kereszttől álló édesanyjára gondolt: mi is lesz vele? És mielőtt elvégezte volna a kereszten a megváltás művét, először gondoskodott, igaz gyermeki szeretettel egy asszony, tulajdon édesanyja mindennapi szükségéről, holnapjáról, amikor így szólt szeretett tanítványához, Jánoshoz: „Ímhol a te anyád!”

Krisztus szava ma is nagyon időszerű. Eligazít bennünket olyan egyszerűnek látszó, mégis nagyon fontos kérdésben, hogy hogyan ünnepeljük anyák napját, hogyan gondoljunk az édesanyára? Áldozatos szeretetre

válaszoljunk áldozatos, tettekben megmutató szeretettel. „Ímhol a te anyád,” szölt Krisztus tanítványához, Jánoshoz, aki megértette Krisztus szavát, mert később a Bibliában foglalt levelében maga is így szööl barátainak: „Ne szöval szeressünk, hanem cselekedettel.”

Dr. Bertalan Imre

IMÁDKOZZUNK: *Istenünk, szívünk kelyhe csordultig telve hálával mindazért az áldásért, amely édesanyánk szívén át érkezett hozzánk. Add, hogy áldozatos szeretetére hasonló szeretettel válaszoljunk. Ha pedig a drága szelence már szöttört, add, hogy az áldott élet illata velünk legyen mindörökké.*

Ámen

Claude Monet: *Iris Mauves*

Szabó László:
ÉDESANYÁM EMLÉKE

**Csupa csalódás volt az élte,
Bár az Istent boldogan félte,
Megnyugodott vigaszra lelten
Hogy Istennek nevelt föl engem.
Ezért sohsem panaszkodott,
Áldotta a vándorbotot.**

**De jaj, szívem gyógyíthatatlan,
Hogy szívétől messze szakadtam,
Nagy önvád bús lelkemet fúrta,
Hogy nem találtam vissza-útra,
Mert a siker cserbenhagyott,
Terv, álom, cél ma már halott.**

**Pedig harcoltam érte folyton
Alkony-sugára leszek otthon,
S úgy csókolom sugárözönbe,
Mint nap, ha útját megköszönte,
Vissza száz színnel fizetem,
Amennyi jót tett évelem.**

**De ki elhagyja ösi házát,
Szívén balsors tövise jár át,
Lelkén felhő, komor borulat,
Anyja sírjára sem borulhat.
Így száz betelt vágy is kevés
Ez a legnagyobb büntetés.**

**Szegény anyám, így költözött el
Nagybánatú siralmas összel,
Ajkán sóhaj, fia nevével,
Mebékülve a földdel, éggel.
Krisztusunk hívta Odafent,
És boldogan ő Haza ment.**

Washingtoni Magyar Református Egyház

Vasárnapi Istentisztelet, 2007. április 29.

Dr. Bertalan Imre lelkipásztor és Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték

Apostoli köszöntés

Fennálló ének **25** *Óh Szent Istenünk!*

Lekció **Zsoltárok 46 és Filippi 4,1-4**

Nagyének **27**¹⁻³ *Téged Áldunk, Nagy Isten*

Prófétai ima

Apostoli Hitvallás (8. oldal)

Közének **8**¹ *Óh, Seregeknek Istene!*

Textus

Igehirdetés

Pásztori ima

Úri imádság (6. oldal)

Hirdetések

Felhívás adakozásra

Záró ének **23**¹⁻² *Meghallgatók Szent Beszédedet*

Magyar himnusz **49** *Isten Áldd Meg a Magyarat*

Áldás

Orgona utójáték

Ki hasonlítható
Istenünkhöz, az ÚRhoz,
aki a magasban lakik,
és a mélybe néz,
az égre is, a földre is?

Fölemeli a porból
a nincstelent, és kiemeli
a szemétből a szegényt.
Az előkelők közé ülteti,
népe előkelői közé.

Megengedi, hogy a meddő
úgy lakják a házban, mint
fiaknak boldog édesanyja.
Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 113,5-9

Hirdetések, Közlemények

Következő, Püskösdi istentiszteletünket **május 27-én**,
délelőtt 11 órától tartjuk a Wesley Theological Seminary kápolnájában:
**4500 Massachusetts Ave., NW.,
Washington, D.C., 20016.**

Lelkipásztorok Elérhetősége

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verizon.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8755

E-mail: zoltaan@tvn.hu

Egyházunk az Interneten

WWW.REFWASHINGTON.ORG

Az ÚR legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora!